

Athens Gentrification «Όλοι και όλα καλά» στο νέο κέντρο

Η τάση είχε ήδη προετοιμαστεί από τα '90s, ακολουθώντας το παράδειγμα των υπόλοιπων μητροπόλεων. Το κέντρο, με τη συνδρομή των αθηνοκεντρικών free press, έγινε φετίχ στη δεκαετία που φεύγει σε λίγες μέρες. Η διασκέδαση συνεχώς κατεβαίνει, περνώντας πια και τις γραμμές της Κωνσταντινουπόλεως. Ψυρρή, Μεταξουργείο, Κεραμεικός, Γκάζι, Βοτανικός, το καινούριο «Fuzz» άνοιξε στον Ταύρο. Αλλά και οι κάποτε «υποβαθμισμένες», τουλάχιστον οικιστικά, γειτονιές αλλάζουν πλέον χρήση. Φιλοξενούν τα μποέμικα όνειρα των Αθηναίων που νοικιάζουν επαγγελματικούς χώρους και τους μετατρέπουν σε lofts ή ψάχνουν εκεί την πάγια εγκατάσταση της μικρής τους επιχείρησης (συνήθως δημιουργικά γραφεία, ατελιέ, showrooms κ.λπ.). Στεγάζουν κτίρια-θεσμούς, όπως η Νέα Ταινιοθήκη. Αποτελούν φιλέτο για τη «βιομηχανία» της νυχτερινής διασκέδασης. Την ίδια στιγμή, μερικά στενά πιο πέρα, το τρίγωνο Κουμουندούρου - Σοφοκλέους - Μενάνδρου είναι η «αποθήκη της ντροπής» και τα Εξάρχεια δαιμονοποιούνται ως «άβατο»... Π.Μ.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ: Νέα Ταινιοθήκη / ReMap / Νέο Μουσείο Ακρόπολης / Μουσείο Μπενάκη / «Αστικό Κενό» / Thission Lofts / Design Walk / «Εμπορικό τρίγωνο» / Το Χρηματιστήριο στη Λεωφόρο Καβάλας / Τα Άνω Πετράλωνα ξανά στη μόδα / Πεζοδρόμηση Ερμού - προσεχώς πεζοδρόμηση Αθηνάς

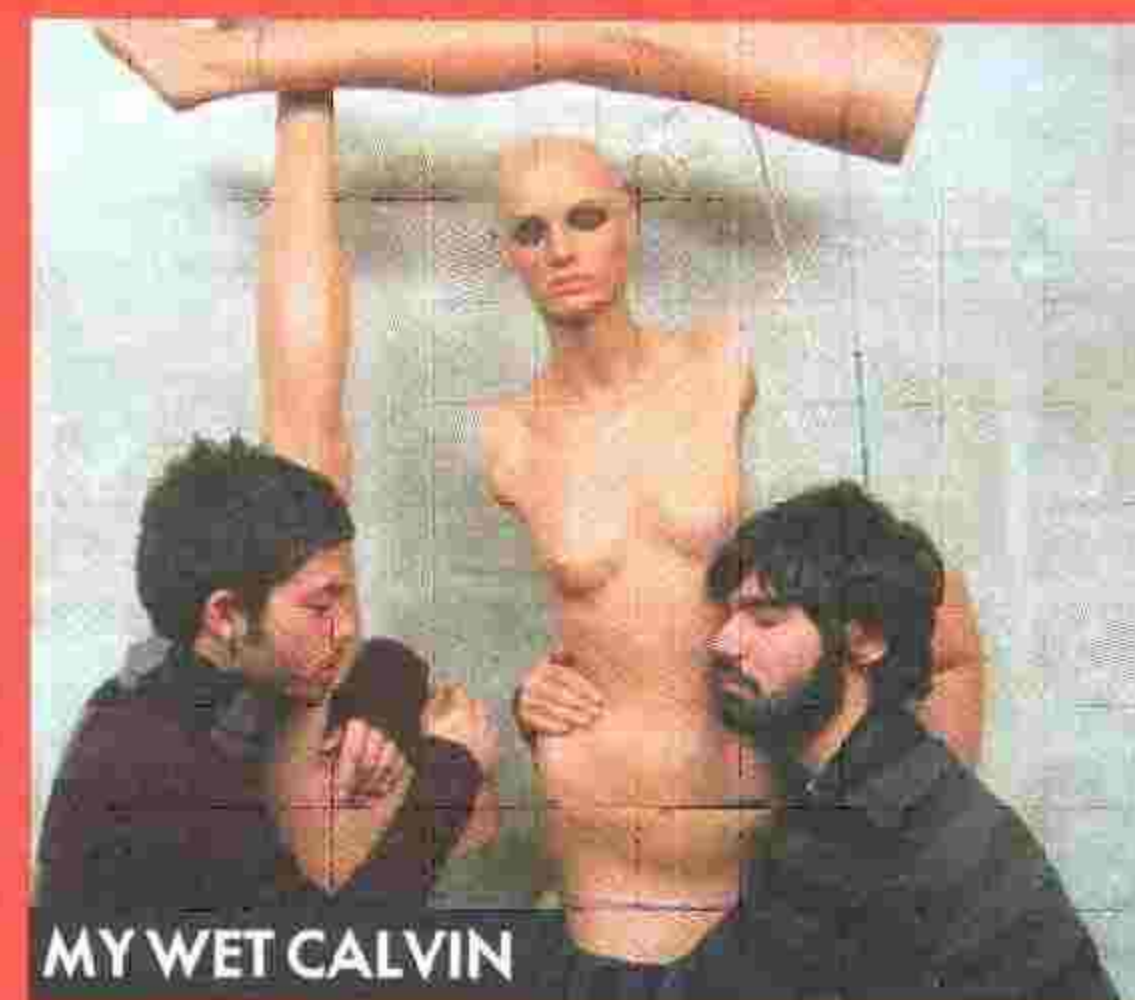
Νέα εναλλακτική κουλτούρα

«Το indie είναι το νέο must»

Η δεκαετία των '90s

έφυγε μαζί με τη δικτατορία αυτού που μάθαμε να λέμε «lifestyle made in Greece». Τα ιλουστρασιόν περιοδικά με τις μοντέλες, τα λαϊκοπόπ είδωλα και το επαρχιώτικο glam δεν εξαφανίστηκαν, αλλά κούρασαν. Την ίδια ώρα οι τεχνολογικές δυνατότητες των '00s εκδημοκρατικοποιούσαν την καλλιτεχνική συμμετοχή π.χ. στη μουσική, η ανακύκλωση προσώπων και τάσεων απαιτούσε καινούρια λήμματα. Και κάπως έτσι «το indie έγινε το νέο mainstream». Το do it yourself ήθος επέστρεψε στην επικαιρότητα, οδηγώντας σε μια πιο συστηματική προσπάθεια δημιουργίας «σκηνής». Εναλλακτικά free press προώθησαν τις νέες

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ: Raining Pleasure / Mary & The Boy / My Wet Calvin / Inner Ear Records / Cast-A-Blast / Velvet Mag / Ozon Mag / Sonik Mag / «Bios» / Sonic Playground / Yoga Bala / ρωσική ντίσκο «Meteorit» / Amateur Boyz / «Μικρό Μουσικό Θέατρο» / «Vinyl Microstore»

μπάντες (που στην πλειοψηφία τους είναι αγγλόφωνες), οι star DJs αντικαταστάθηκαν από μικρές ευέλικτες ομάδες που μετέφεραν το πάρτι σε guerilla χώρους, το internetικό ραδιόφωνο δειλά ξεπετάγεται, τα παραδοσιακά μέσα -έντυπα και ηλεκτρονικά- δεν μπορούσαν να αγνοήσουν την κινητικότητα και την ενέταξαν στην ύλη τους. Από το 2005 και μετά, ολοένα

και δίνεται περισσότερος χώρος και προσοχή στη «σκηνή», ίσως και δυσανάλογη του πραγματικού της μεγέθους ή της αληθινής της ποιότητας. Αλλά, έστω παροδικά, τα εγχώρια δισκογραφικά labels έδειξαν μια σημαντική παραγωγή και η μαμά σου μπορεί να είδε σε μια χρονιά το δίδυμο Monica - Sugahspank περισσότερες φορές από το δίδυμο Βίσην - Βανδή... Π.Μ.